

Będą zmiany w rekomendacji A dla banków

3 stycznia zakończyły się konsultacje projektu nowelizacji Rekomendacji A dotyczącej zarządzania przez banki ryzykiem związanym z działalnością na instrumentach pochodnych, która zastąpi obowiązującą Rekomendację A z 2010 r.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) opublikował projekt nowelizacji Rekomendacji A dotyczącej zarządzania przez banki ryzykiem związanym z działalnością na instrumentach pochodnych.

Rekomendacja A dotyczy wszystkich rodzajów instrumentów pochodnych, w tym dopuszczonych do systemu zorganizowanego obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi jak i instrumentów pochodnych znajdujących się, poza tym systemem.

Od czasu wprowadzenia Rekomendacji A istotnie zmieniło się otoczenie regulacyjne determinujące określone obowiązki w zakresie zawierania i wykonywania transakcji na instrumentach pochodnych. Z tego względu konieczna jest aktualizacja mająca na celu dostosowanie jej treści do obecnie obowiązujących przepisów prawa.

Zasadniczym celem znowelizowanej Rekomendacji A jest wskazanie dobrych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z działalnością na instrumentach pochodnych. Dokument ten ma charakter uzupełniający w stosunku do powszechnie obowiązujących przepisów prawa, a w szczególności tych wskazanych powyżej (wraz ze stosownymi aktami wykonawczymi).

Wśród sformułowanych rekomendacji brak jest odniesienia się do kwestii relacji z klientami. Jak podkreśla KNF nie oznacza to, że adresaci Rekomendacji nie muszą zarządzać tym obszarem swojej działalności. Relacje z klientami zostały określone w odrębnych pakietach regulacyjnych. KNF przypomina przede wszystkim, że banki prowadząc działalność, której przedmiotem są instrumenty pochodne zobowiązane są do przestrzegania wymogów wynikających z tzw. systemu MIFID.

DR ANDRÉ HELIN, Prezes BDO

Nowe Rekomendacje A odnoszą się do działalności na instrumentach pochodnych i dotyczą następujących obszarów: zarząd i rada nadzorcza; identyfikacja i ocena, w tym pomiar/szacowanie ryzyka; monitorowanie, ograniczanie i raportowanie w zakresie ryzyka; system kontroli wewnętrznej.

Implementacja Rekomendacji A powinna być dokonana z uwzględnieniem zasady proporcjonalności rozumianej jako dostosowanie przyjętych rozwiązań do indywidualnej specyfiki i profilu działalności banku. Oznacza to, że bank prowadząc działalność na instrumentach pochodnych powinien stosować się do regulacji, a zakres polityki i procedur powinien być adekwatny

do skali i stopnia skomplikowania tej działalności. W celu zwiększenia efektywności procesu zarządzania ryzykiem w banku oraz wcześniejszej identyfikacji ewentualnych zagrożeń, banki powinny uwzględniać: cel, dla którego zawierają transakcje na instrumentach pochodnych; specyfikę klienta; rodzaj instrumentów pochodnych.

Standard MSFF 17 będzie obowiązywał od 1 stycznia 2023 roku

23 listopada 2021 r. w Dzienniku Urzędowym UE opublikowano rozporządzenie wprowadzające do porządku prawnego Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej 17 (MSSF 17) – umowy ubezpieczeniowe.

MSSF 17 „Ubezpieczenia” jest standardem, który wejdzie w życie 1 stycznia 2023 r. Określa zasady ujmowania, wyceny, prezentacji oraz ujawnień dotyczących umów ubezpieczeniowych objętych zakresem tego standardu. Nowy standard zastąpi używany obecnie MSSF 4 „Umowy ubezpieczeniowe”. Celem MSSF 17 jest zapewnienie, aby w swoim sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwo przedstawiało odpowiednie informacje, które wiernie odzwierciedlają umowy ubezpieczenia. Informacje te stanowią dla użytkowników sprawozdań finansowych solidną podstawę do oceny wpływu umów ubezpieczenia na sytuację finansową, wyniki finansowe oraz przepływy pieniężne przedsiębiorstwa. MSSF 17 ma zastosowanie do umów ubezpieczenia, umów

reasekuracji oraz umów inwestycyjnych z uznaniowym udziałem w zyskach.

Zgodnie z nowym standardem, umowy ubezpieczeniowe mają być wyceniane na podstawie trzech podstawowych zasad: zdyskontowanych przepływów pieniężnych ważonych prawdopodobieństwem; jednoznacznej korekty ryzyka; marży dla usług umownych (ang. contractual service margin „CSM”), stanowiącej niezrealizowany zysk z umowy, który jest rozkładany równomiernie. Do wyceny potrzebne będą dane historyczne, takie jak stopy dyskonta i niezrealizowane zyski.

Jednym z elementów nowego standardu jest wymóg kohort rocznych. Unia zezwoliła jednak na niestosowanie tego wymogu (do końca 2027 r.) m.in. do

umów, które wystawiono w ciągu jednego roku i które zawierają międzypokoleniowy rozkład ryzyk i dopasowania przepływów pieniężnych (intergenerationally-mutualises and cash-flow matched contracts). Przykładowo, są to tradycyjne produkty indywidualne z udziałem w zysku: ubezpieczenia na wypadek śmierci lub dożycia, ubezpieczenia posagowe oraz ubezpieczenia na całe życie. Istotą tych produktów jest prawo ubezpieczającego do udziału w zysku, który pochodzi z wypracowanej przez ubezpieczonego nadwyżki stopy zwrotu z inwestycji aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ponad gwarantowaną stopę techniczną, przyjętą w konstrukcji produktu do kalkulacji składek.

Opublikowane zostało rozporządzenie delegowane do Taksonomii

Nowe unijne przepisy ustanowiły warunki techniczne na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu.

W Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z grudnia 2021 r. zostało opublikowane Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2021/2139 z 4 czerwca 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub

w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych.

Przypomnijmy, że rozporządzenie (UE) 2020/852 (tzw. rozporządzenie w sprawie taksonomii) ustanawia ogólne ramy służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo na potrzeby określenia stopnia,

w jakim dana inwestycja jest zrównoważona środowiskowo. Rozporządzenie to dotyczy środków przyjętych przez Unię lub państwa członkowskie, które określają wymogi wobec uczestników rynku finansowego lub emitentów, w odniesieniu do produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych udostępnianych jako zrównoważone środowiskowo, uczestnikowi rynku finansowego udostępniającemu produkty finansowe oraz przedsiębiorstwom podlegającym obowiązkowi publikacji oświadczenia na temat informacji niefinansowych lub skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych.

Rozporządzenie delegowane będzie istotne dla realizacji wymogów informacyjnych określonych w art. 5, 6, 7 oraz 8 Taksonomii w przypadku produktów finansowych w rozumieniu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 9.12.2019 r., str. 1-16) oraz przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi publikowania informacji niefinansowych. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) Taksonomii, art. 5, 6 i 7 oraz art. 8 ust. 1, 2 i 3 Taksonomii stosuje się w odniesieniu do celów środowiskowych łagodzenia zmian klimatu oraz adaptacji do zmian klimatu od 1 stycznia 2022 r.

Instytucje finansowe będą mogły wybrać opodatkowanie swoich usług VAT

Przepisy podatkowe zawarte w Polskim Ładzie wprowadziły możliwość wyboru opodatkowania usług finansowych świadczonych na rzecz biznesu podatkiem od towarów i usług. Takiej możliwości nie ma jednak w przypadku usług ubezpieczeniowych.

Obowiązujące do końca 2021 r. przepisy ustawy o VAT obejmowały obligatoryjnym zwolnieniem przedmiotowym szeroko pojęte usługi finansowe. Wpływało to w oczywisty sposób na zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków ponoszonych przez przedsiębiorców z branży finansowej. Konieczność rozliczania się wskaźnikiem (tzw. współczynnik VAT) udziału czynności opodatkowanych w całości sprzedaży powodował, że instytucje te miały możliwość odliczania jedynie niewielkiej części płaconego przez siebie VAT.

1 stycznia 2022 r. sytuacja uległa jednak zmianie w wyniku zmian wprowadzonych przez tzw. Polski Ład. Możliwe stało się dobrowolne

(wymaga to dokonania wyboru takiej formy opodatkowania) opodatkowanie VAT wybranych usług finansowych, takich jak: transakcje, łącznie z pośrednictwem, dotyczące walut, banknotów i monet używanych jako prawny środek płatniczy; zarządzanie funduszami; usługi udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych oraz usługi pośrednictwa w świadczeniu tych usług oraz zarządzania kredytami lub pożyczkami pieniężnymi przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę; usługi w zakresie udzielania poręczeń, gwarancji i wszelkich innych zabezpieczeń transakcji finansowych i ubezpieczeniowych oraz usługi pośrednictwa w świadczeniu tych usług, a także zarządzania

gwarancjami kredytowymi przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę; usługi w zakresie depozytów środków pieniężnych, prowadzenia rachunków pieniężnych, wszelkiego rodzaju transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych, długów, czeków i weksli oraz usługi pośrednictwa w świadczeniu tych usług; usługi, w tym także usługi pośrednictwa, których przedmiotem są udziały w spółkach lub w innych niż spółki podmiotach, jeżeli mają osobowość prawną; usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe, oraz usługi pośrednictwa w tym zakresie.

Możliwość opodatkowania VAT takich usług dotyczy jednak jedynie rynku usług biznesowych. Dokonanie takiego wyboru oznacza opodatkowanie wszystkich objętych nową regulacją usług. Nie będzie można wybrać tylko części z nich jako opodatkowanych. Nie ma też możliwości opodatkowania VAT usług ubezpieczeniowych (wszystkich).

W skrócie

KNF zajął stanowisko w sprawie utrwalania kontaktów z klientami firm inwestycyjnych

W serwisie internetowym Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) dostępne jest Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie utrwalania kontaktów z klientami firm inwestycyjnych. Opublikowane stanowisko jest ograniczone do wybranych aspektów dotyczących utrwalania kontaktów z klientami i nie powinno być traktowane jako kompleksowe opracowanie w tym zakresie. Związane jest to z wdrożeniem pakietu MIFID II, który zakłada, że jednym z narzędzi, służących ochronie inwestorów w relacji z profesjonalnymi uczestnikami rynku – firmami inwestycyjnymi, jest wymóg utrwalania kontaktów pomiędzy inwestorami a firmą inwestycyjną.

W Polsce liczba ubezpieczeń obowiązkowych wzrosła do 246

Polska Izba Ubezpieczeń (PIU) zaktualizowała wykaz ubezpieczeń obowiązkowych. Jak informuje obecnie jest w nim 246 ubezpieczeń obowiązkowych. Szacuje się, że ok. 68 z tej liczby to ubezpieczenia obowiązkowe w rozumieniu ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Ta

grupa ubezpieczeń wyróżnia się od pozostałych tym, że warunki ubezpieczenia określa ustawodawca, przeważnie w rozporządzeniu właściwego ministra. Jak podkreśla PIU liczba ubezpieczeń obowiązkowych systematycznie rośnie. Szczególnie widoczna jest tendencja ustawodawcy do obejmowania ubezpieczeniem nowych ryzyk.

W 2022 roku wspólne standardy w zakresie dystrybucji umów ubezpieczeniowych

Polska Izba Ubezpieczeń (PIU) zapowiada na 2022 rok prace nad wypracowaniem wspólnych standardów w takich tematach jak: proces przeprowadzania APK; dokumentowanie APK i archiwizacja dokumentacji przez zakład ubezpieczeń i agenta; podział obowiązków między zakład ubezpieczeń i agenta w procesie dystrybucji ubezpieczeń; minimalny zakres kontroli agentów przez zakłady ubezpieczeń; zasady szkoleń zawodowych osób obowiązanych; zasady nadzoru przez zakłady ubezpieczeń agentów w zakresie realizacji obowiązków szkoleniowych przez osoby obowiązane; nadzór nad agentami w zakresie przetwarzania danych w chmurze obliczeniowej; dobre praktyki we współpracy z brokerami.

Będą nowe rekomendacje dotyczące likwidacji szkód komunikacyjnych

Komisja Nadzoru Finansowego opublikowała projekt Rekomendacji dotyczących likwidacji szkód z ubezpieczeń komunikacyjnych, które zastąpią obecnie obowiązujące Wytyczne dotyczące likwidacji szkód z ubezpieczeń komunikacyjnych przyjęte 16 grudnia 2014 r. w ramach 246. posiedzenia Komisji Nadzoru Finansowego uchwałą nr 414/2014. Projekt został przekazany do konsultacji. Konsultacje publiczne trwają do 21 lutego 2022 r.

Określono wymogi w zakresie zarządzania produktem dla dystrybutorów ubezpieczeń

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) opublikował stanowisko mające na celu zwrócenie uwagi na istotne zagadnienia dotyczące stosowania wymogów w zakresie zarządzania produktem przewidzianych dla dystrybutorów ubezpieczeń niebędących twórcami produktu. Obowiązek stosowania przez dystrybutora ubezpieczeń odpowiednich rozwiązań, zapewniających uzyskanie od twórcy produktu ubezpieczeniowego informacji dotyczących danego produktu i procesu jego zatwierdzenia, w tym informacji o określonym rynku docelowym, został przewidziany w ustawie z 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń.

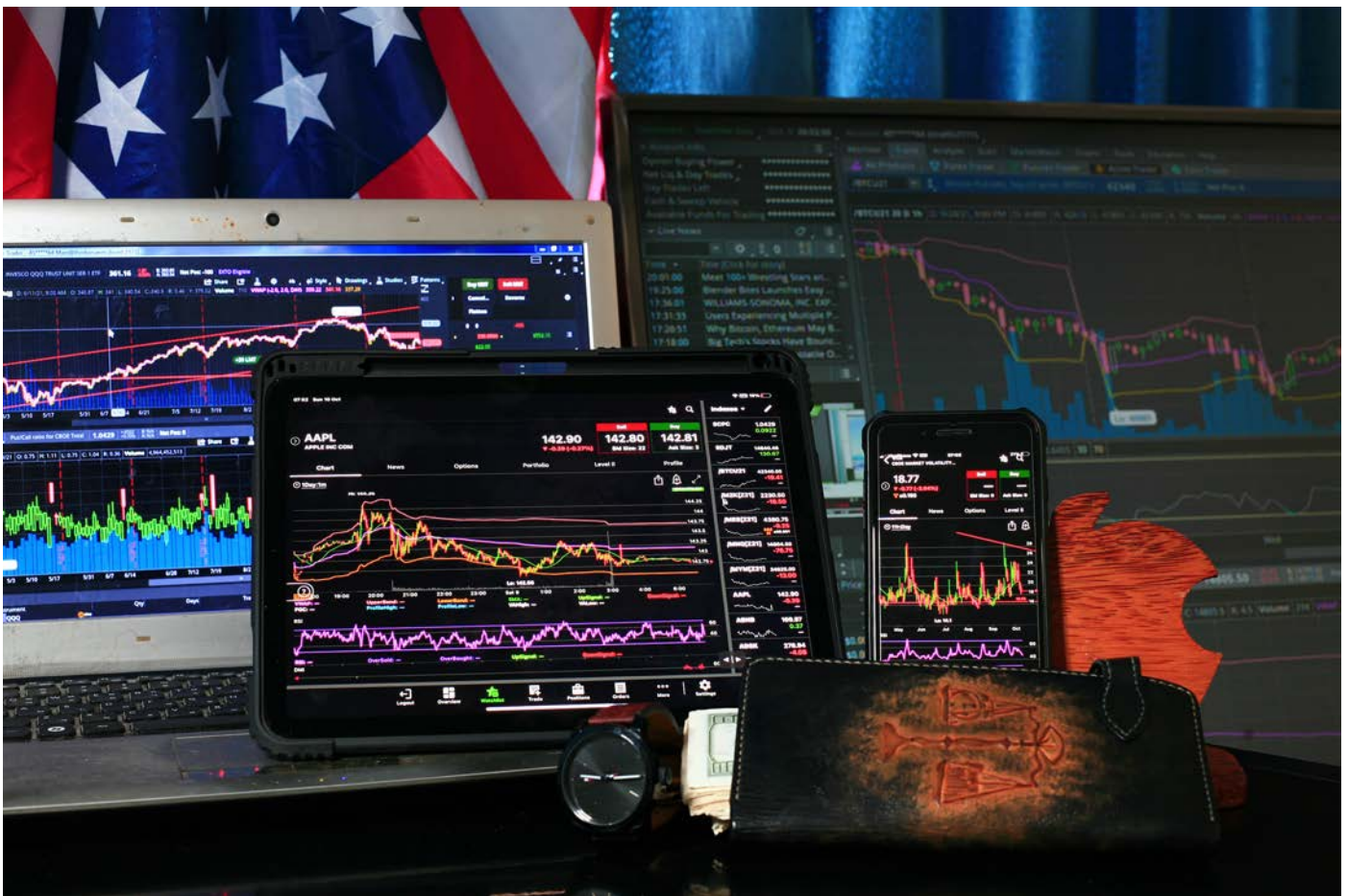

UKNF rozpoczyna wydawanie „Przeglądu Rynku Finansowego”

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego rozpoczyna wydawanie „Przeglądu Rynku Finansowego – Financial Supervision Review”. Celem wydawania czasopiisma naukowego jest utworzenie stałego, publicznie dostępnego forum wymiany wiedzy, doświadczeń i poglądów o wysokiej wartości poznawczej i naukowej w zakresie problematyki funkcjonowania rynku finansowego w Polsce i na świecie, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z nadzorem nad rynkiem finansowym. W czasopiśmie publikowane będą teksty naukowe, w szczególności artykuły, glosy, recenzje oraz komunikaty z badań naukowych.

Ukazały się nowe przepisy dotyczące wysokości opłat z tytułu nadzoru KNF

W Dzienniku Ustaw (z 2021 r., poz. 2466) ukazało się rozporządzenie ministra finansów z 23 grudnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym. Rozporządzenie weszło w życie z 1 stycznia 2022 r. Zmiana uzupełnienia m.in. przepisy rozporządzenia o określenie wysokości opłat za wpis do odpowiedniego rejestru oraz opłat rocznych, powiązanych z działalnością transgraniczną instytucji zbiorowego inwestowania, oraz określają wysokość opłaty za udzielenie przez KNF zezwolenia na wycofanie akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu.

BDO to międzynarodowa sieć niezależnych firm audytorsko-doradczych, których współpraca koordynowana jest z centralnego biura w Brukseli. Początki BDO sięgają 1963 roku. W Polsce BDO działa od 1991 roku. Mamy 5 biur, w: Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Wrocławiu, Katowicach. BDO od lat doceniane jest w prestiżowych Rankingach dotyczących działalności m.in. Działów: Audytu oraz Doradztwa Podatkowego.

Ostatnie wyróżnienia dla firmy dotyczą Rankingów:

Firm i Doradców Podatkowych Dziennika Gazety Prawnej za 2020 rok:

- ▶ I miejsce Największa Firma Doradztwa Podatkowego w kategorii firm średnich

Rzeczpospolitej i Parkietu za 2020 rok:

- ▶ Najbardziej Aktywna Firma na Giełdzie (I miejsce)
- ▶ Najlepsza Firma badająca spółki giełdowe (III miejsce)
- ▶ Najlepsza Firma Audytorska (V miejsce)

BDO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., ul. Postępu 12, 02-676 Warszawa;
tel.: +48 22 543 16 00, fax: +48 22 543 16 01, e-mail: office@bdo.pl